

ROSNICKA^{vz.} 86

MYSLET ZNAMENÁ ROZVRACET BRANNOST

Ročník II

číslo 6

1.3.1986

NAD ROVEM E. SANOVSKÉHO

Milí čtenáři, vážená truchlící veřejnosti,
v těchto dnech si připomínáme a oslavujeme sedmé výročí smrti našeho předního vědce v oboru progresivní polarizace doc. RNDr. E. SANOVSKÉHO, DrSc., jenž byl nejen výraznou osobností vědeckého světa u nás i ve světě, ale i ryzím člověkem. Na setkání s ním, které osvětlí jeho památku, vzpomíná jeden z našich čtenářů. Plasticky a barvitě nám popisuje vědce a člověka takového jaký byl: člověk, jenž se obětoval pro druhé cely:

"Setkal jsem se s ním na dálnici do Brna. Dnes je síť dálnic naše vlast propletena skoro jako Praha sítí metra, ale tenkrát to byla první vlašťovka. Jedu a najednou mě předjíždí modré žiguli. Jel jsem asi stovkou a on, aby mě mohl předjet, musel ze svého vozu vyšlapat aspoň stovčacet. V protisměru se blížil kamión tak, aby nedošlo ke kolizi, žiguli přede mě prudce "zamyškoval". Abych do něho nenarazil, sjel jsem raději do příkopu a narazil na strom. To už vůz přede mnou mizel v dáli. Celkem nic vážného se mi nestalo. Hlava mě trochu třeštila, tepenné krvácení jsem si zastavil tlakovým obvazem, v kufru jsem měl kladívko, tak jsem kapotu vyklepal (hlavně střecha to potřebovala - několikrát jsem se s vozem převrátil), namontoval jsem nové reflektory a místo předního skla jsem napnul igelitovou fólii, aby na mě nefoukalo. Vytlačil jsem auto opět na silnici, slepil svodidla a jel dál. Vajíčka jsem nechal na poli. Všechna pětadvacet palet popraskalo. No, celá ta nehoda netrvala déle jak pět, šest hodin.

Jedu a asi po třičtvrtě hodiny jízdy jsem dojel zase ten modrý automobil. Měl nějaké problémy, pojížděl pomalu ze strany na stranu. Zpomalil jsem, ale tu auto přede mnou prudce změnilo směr jízdy a zastavilo se napříč vozovky. Ať jsem dělal co jsem dělal, srážce jsem nezabránil. Vyskočil jsem okénkem ven, mé auto

bylo značně zdemolované, bál jsem se, zda jsem snad řidiči neublížil. Z vozu vylezl sám E. SANOVSÝ. To bylo překvapení! Představil jsem se mu a s hlubokou lítostí se omlouval za to, že jsem mu svým automobilem oprýskal lak na dveřích. A představte si, ten velikán se vůbec nezlobil. Odtlačil jsem alespon jeho vůz dostatečně daleko od mého, měl jsem strach, že kdyby můj vůz bouchl (tekl z něho totiž benzín), mohl by jeho poškodit. A nestál stranou, i když jsem ho přemlouval, aby se zbytečně nenamáhal. Sám řídil jeho nepojízdný vůz a já tlačil. Pěkně nám to spolu šlo. Bylo vidět, že to není žádná taková "fouň". Po explozi mého vozu jsme takhle jeho auto spolu tlačili ještě asi třicát kilometrů k nám domů. A po celou dobu se choval jako chlap, vůbec naumdlával. Řídil jako ostřílený řidič. Bylo asi dvacet pod nulou a myslím, že ten dobrý muž mi chtěl půjčit deku, aby mi nebyla zima, byl jsem jen v košili, protože svůj čínčillový kožich jsem nechal ve svém voze. Myslím, že by určitě vyskočil a přehodil mi přikrývku přes zmrzlá ramena, ale nějaká VNITŘNÍ překážka mu v tom bránila. Nechtěl mě patrně urazit, tak velký a citlivý člověk to byl. Ale mně ani zima nebyla, cesta většinou vedla do kopce, tak jsem se zahřál.

Když jsme dojeli k nám na dvůr, Mistr potřásal rukou mé patnáctileté dcerce i ženě, to víte, ženské byly na větvi, že na vlastní oči vidí takový zjev, a hned mu vyklidily obě dvě naše komůrky. Já je vymaloval, zavedl jsem pro jistotu novou elektroinstalaci a rozvod vody. Nakoupil jsem i nový nábytek a přistavěl finskou saunu.

Byly to idylické časy. My žili ve stanu na dvorku a máma obskarkovala polní kuchyn, aby MU uvnitř "nesmrděla", jak říkala. Já opravoval Mistrův automobil, vyměnil jsem mu pro jistotu i převodovku a koupil i nové pneumatiky, ty staré se mi zdály poněkud sjeté. A velký muž se neuzavřel do sebe, kdepak, vždycky před obědem navštěvoval mou ženu a nahlížel pod pokličky. Mně vždycky večer poslal pro pivo, ale nabízením peněz mě nikdy neurazil, to ne. A myslíte, že mu vgdilo, když jsem si sestou z vedlejší vesnice, kde byla hospoda, trochu upil? Kdepak! A nevadilo mu ani podruhý, potřetí, ani počtvrtý, co mě každý večer posílal pro pivo. Inu, tak jsme si spolu popili jako rovný s rovným.

Ještě mi vstoupí slzy do očí, když si vzpomenu, jak jsem jednou večer balil dcerku do houní a načechrával slámu, aby se jí na promrzlé hláně dobře spalo, když vtom přišel ON a pozval dcerušku na

večerníček. Plakal jsem jako děcko nad tou srdečností. A ten zlatý člověk ji nechal u sebe i na noc, aby jí asi nebyla zima. Holka byla jako vyměněná a on jí přivykl také, už ji od sebe nepouštěl, asi jí vyprávěl o své práci, i do sauny si ji bral s sebou. Tak u něho trávil všechnen čas. Jen asi jednou měsíčně ji vždycky na pár dní poslal k nám do stanu, asi, aby nám úplně neodvykla.

A tak s námi žil dobrý půlrok. Vzpomínám si, jak jsme se loučili, podal nám ruku, dcerku políbil - tak rád měl děti! Pak se jí zadíval do očí a beze slova s ní odešel zpátky do domu a ještě asi deset minut jí tam něco vykládal. Potom naskočil do auta a odjel za dalšími úkoly. Ani se neohlédl, tak se bránil dojetí. My chvíli mávali a pak šli hasit náš domek. Ach, ta roztomilá roztržitost vědců! Nechal doutník v peřině a od ní se dům vznal.

Nikdy jsme ho již nespatriili, ale vzpomínka na setkání s ním žije dál. Asi třičtvrtě roku po jeho odjezdu se dcerce narodilo děťátko a nebylo pochyb, jak se bude jmenovat. Přece E., na památku člověka tak velkého, že se nebál žít s malými.

OSTRÉ PERO - MYŠÁK, FRIML: 1 + 1 = 3

Na jeviště přicházejí dva neuvěřitelně legrační kluci a usedají na židle. Ještě než usednou si však pečlivě odloží saka svých černých obleků, buřinky však ponechají na hlavách. Folkové trio Martin Myšák a Michal Friml. Hned po několika písničkách si divák povšimne zajímavé skutečnosti. Dialog, který mezi sebou ti dva mezi písničkami vedou jako by nebyl dialogem nýbrž triologem. Jako by mezi nimi stalo ještě jakési třetí fluidum, které však slyší jenom oni dva.

Témata, která řeší jejich písničky s jistotou odhalují posluchači sociální postavení obou chlapců, totiž bezstarostný a zhýralý život studentů technického učení v Praze. Zatímco takový Plíhal bere v potas kdejakého brouka, Myšák s Frimlem berou útokem kdejaký bufet, postel a děvče. A dělají to vtipně a dobře. Umí parodie, které mají daleko k pouhému zaměňování slov za rádoby vtipné, viz většina věcí hradecké Lokálky, přes písničky, kde vyznávají lásku děvčatům slibem: "postavím ti přepychový lešení, abys na něm mohla blbnout s kýblem", až po jednoznačné kritické postoje k současnosti, kde si nehrají na intelektuálské folkaře, ale ožehavé problémy řeší s naprostým nadhledem. To vše je provázeno kytarami aranžovanými velice sympatiskou formou, takže jejich melodie jsou líbivé jak na první poslech, tak i na desátý. A přitom právě tady mají ještě velké rezervy. Myšák například nezapomene každou písničku doslova "nacpat" frázováním, které se naučil od Nohavici a flažolety, které ho naučil milovat Merta rovněž cpá, kam se jen vejdou. Friml zase zpívá často na hranici svých možností a nastupující do falzetů často rozmazává tóny a projevuje sklony k ženskému ječáku. Nicméně tato jakási svěží syrovost dodává jejich projevu zajímavosti a posluchač nabyde přesvědčivého dojmu, že ti dva vědí moc dobře, co hrají a taky proč. A tak by tomu asi mělo být v každé muzice.

Redaktorům Rosničky se podařilo s Triem M+F pořídit interview, který spolu s dvěma jejich texty uvádíme. Navíc jsme pro případné zájemce vyjednali s chlapci autogramiádu, takže si pamatujte: každou středu od 18ti do 23 v restauraci U Českého lva v Praze-Nuslích. Poznáte je snadno.

NEDEĽÁM

Dneska ráno, poprobuzení, vítalomě špatný počasí
Dneska ráno, po probuzení, jsem se rozhod, že počkám, až se vyčesí
Nedeľám, já dnes nedeľám; nedeľám, já se mám
Nedeľám, já dnes nedeľám, nedeľám, jenom zpívám

Co bych se namáhal, když je vše v pořádku
 plněj se závazky, překračuje plán
 Člověk čte noviny, jak krásnou pohádku
 můžu však přísahat, že nejsem sám

kteřej nedělá, dneska nedělá, nedělá co se má
 nedělá, vůbec nedělá, nedělá a přece se má

Dneska ráno, po probuzení nechtělo se mi už spát
 a tak hnedka bez pobízení jsem na svou kytaru hmát
 Neměním, akord neměním, neměním a taky nač

Nejsem blázen posedlej uměním ani prací
 jsem jen obyčejnej hráč:

Dělání, dělání všechny smutky zahání
 a jen dvacet mil mi zbejvá k Meryen

Michal Friml má manželku a té se z čista jasna narodila 24.1.86
 holčička Alžběta. Jsou tedy trio.

Martin Myšák bude trio kolem 24.8.86. Zatím, od 8.3.86 bude duo.

T.....Trio T_M.....Trio-Martin T_M.....Tro-Michal
 RR....Redaktor Rosničky

T: Proč se jmenujeme Trio jsme už vysvětlili/první otázka-pozn.red./
 RR: Proč se nejmenujete duo ?

T: Protože trio znamená tři.

RR: Proč se nejmenujete mono ?

T: Polib nám prdel.

RR: Kdy jste vznikli ?

T: V tomto oboru již sice máme své zkušenosti, ale přesto se
 pro jistotu zeptejte našich rodičů.

RR: Jak dlouho spolu hrajete ?

T_M: No tak, já hraju s Michalem asi 6 let. To je asi 1,2 spartakiády.

T_M: No tak, já hraju s Martinem asi 6 let. To je asi tři jeho holky.

RR: Proč hrajete právě folk ?

T: My nehrajem čistý folk. Hrajem tak zvaný "Nedělám folk".

RR: Jak vaše hraní smáší vaše rodiny ?

T_M: Která ?

T_M: Ještě Frimla neviděli.

T_M: Kecá, už jsem u nich byl na nudlích s mákem a maminka se na mne mile usmívala

RR: Nosíte spodky ?

T: Ano, kdo hraje folk, musí být připraven, že se může náhle ocitnout daleko.

RR: Není vám vedro ?

T: Ano. Jednou jsme z folkového večera utíkali a moc jsme se zapotili.

RR: Kam chodíte na ty své nápady ? Mohli byste dát případným zájemcům návod ?

T: Na nápady chodíme do restaurace U českého lva. Chodíme tam taky na pivo.

RR: A zajímaly se už o vás sdělovací prostředky ?

T: Ne. Ale jejich chyba. Vy jste první, máte skvělý postřeh. Víte, jak si získat čtenáře.

RR: Co chystáte do budoucna ?

T: Rodiny.

RR: Co chcete vzkázat čtenářům Rosničky ?

T_M: Dělejte to jako my.

T_M: Ne všechno.

T: To se přece vždycky vyplácí, ze všeho si dělat legraci.

JAKÁ JE KULTURA

Na Bílé hoře teď muži leží
padli za víru a přesvědčení
pánové z křesel svých nádherných lóží
dali směr kultuře za své jmění

/:Však jaká je kultura,když vládne cenzura:/

Páter Koniáš dál knihy pálí
za špatný slovo tě můžou i zbít
poslušen vlády se náš národ valí
teď je prý dobře i hůř může být

/:Však kdo má náuru,dál dělá kulturu:/

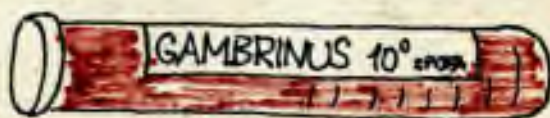
Zavírám knihu,tu smutnou historii
vrátím ji do skříně co stojí v povzdálí
sednu si na gauč a whisky si naliji
vzpomínám na kluky,který dozpívali

/:Jaká je kultura,když vládne cenzura
však kdo má náuru,dál dělá kulturu:/

TEORIE PIVA : Postup léčení jednotlivých stupňů hypopivemie

/ Kapitola 2 /

Diagnóza a rozlišení jednotlivých stádií je poměrně jednoduchá.Vycházíme z klinického obrazu a z anamnézy,ve které je zpravidla dlouhá abstinence.Pomocí mohou i některá laboratorní vyšetření souboru pивních enzymů,které jsme po vzoru

/teorie piva,2/

diastáz nazvali pivastázy. Vyšetření pivastáz je však poměrně pracný a ještě se pracuje na jeho přesné kalibraci. Zatím vám mohu prozradit, že test se bude provádět na odděleních klinické pivochemie na principu imunoessaye.

Léčba se řídí podle závažnosti stavu a stupně hypopivemie. U prvního stupně stačí ambulantně podat několik sklenic piva, nejlépe přípravku Gambrinus 10°. Poučíme pacienta o nutnosti pravidelné životosprávy a můžeme ho poslat domů.

U druhého stupně je již situace složitější. Musíme postupovat podle přesného systému. Již brzy bude v každé lékárně možno vyzvednout léčebný přípravek podle následujícího receptu :

Rp Rumi tuzemí . 50,0 (1 panakus)
 Pivi pilsneri 10° ad 500,0
 DTD quantum stačíš, da ad pullitri originalis et
 MF Gorilla

Při léčbě tímto perorálním přípravkem v dávce 10-15 jednotek denně jsme dosáhli zajímavých léčebných výsledků.

Nejsvízelnější léčba je pochopitelně u 3. stupně hypopivemie. Po klinických zkušenostech zde rozeznáváme tzv. pomalou a rychlou repivaci. U lehčích hypopivemií 3. stupně vystačíme s metodou po-

malé repivace. Postupujeme podle tohoto vzorce: Pilsner Urquell 12° 500ml + Fernet Spofa 50ml každou půlhodinu až do zlepšení klinických příznaků, kdy je nutno ordinovat udržovací dávku každé 2 hodiny a postupně přecházet na léčbu jako u středně těžké hypopivemie. U těžších hypopivemií

3. stupně je nutno neprodleně přistoupit k život zachraňující rychlé repivaci 500ml černého 18° piva Diplomat ve středně rychlé infuzi, kterou lze kombinovat s některým ze zahraničních intravenozních přípravků jako například Courvoisiere Sandoz, Martel Ciba či Johnny Walker firmy Bayer. Podáváme nejdříve tři infuze bezprostředně po sobě, další po 5-10 minutách. Intervaly postupně prodlužujeme a můžeme přejít na perorální léčbu.

KONTAKTY I

17.8.1834, Strašice

Vy!/Jinak vás oslovit nemohu, praskla bych/
Vy...Píši vám, ano, jsem bídná, ale kdybych mlčela...asi by to ve mně přeteklo. Jsem hodna posměchu, ale nemohu, NEMOHU, jinak. Již mnohokrát jsem vám to chtěla říct, ale...před vámi jsem jako nemá. Rvám mě to, cítím, že už už puknu...jsem toho plná. Mám hrozné sny...vidím, jak proti sobě stojíme, ano, ano, jsem bídná, ale co zmohu???! Stojíme proti sobě, ano, natolik se povýším, že si představím, že stojím na vaší úrovni!!!!? Jsem šílená, každou chvíli se musím po...ano, POŠETIT. Zaduste mě, zabijte mě, budu vám vděčná! Udělejte to!!! Nedělejte to! Ne, nedělejte, nejsem toho hodna. Napíši vám to, už je mi vše jedno, ať to ze mě vyleze a rozleze se to všude kolem!!! Vepište...ne, nemohu. Jsem jako v horečce. Je noc, svíce plápolá z posledního a já stojím, ruce složené na prsou a Třu jimi zoufale po obličejí...Ne!...Vepište mi veršík do památníku...Konec...Napsala jsem to...je to venku...jsem ztracena!

Mána

KONTAKTY II

Dveře kupé se rozlétly a společně s hustým dýmem se z něho vyvalila dívka a předstírala pád. Závěsy zůstaly zataženy a nadále ukrývaly temné doupě, v němž bylo možno rozeznat jen množství nohou, poskládaných bez ladu a skladu i rozdílu pohlaví. Dívka se zachránila, nabyla ztracenou rovnováhu a nakopla nejbližší nohu:

"Ty seš píča, Ivano! Málem jsem se zabilá!"

"Co blbneš, krávo, to byl Román!"

Dívka-kráva svůj omyl neospravedlnila, jen si odfoukla ofinu a obestřela se kouřem z cigarety. Měla vypasované džíny a na klopě placku, která hlásala, že "když máslo, tak jedině od Crowbulyho".

Z kupé se vysunula horní polovina další dívky a zaúpěla:
"Ááááá! Pusť mě!" V odpověď se rozezněl fistulový smích mužů.

"Tak pust,hergót!",a máchla rukou dozadu.Pouta se patrně uvolnila,protože padla na zem."Pubertáci!",ulevila si a sebrala se vedle dívky-krávy.

"Ty vole,šlápla mně na nohu!",ozval se mužský hlas.Jiný zval:"Holky,podte dovnitř,něco vám ukážem!"Opět zaharašil smích a přidal se další pískot dívky v doupěti.

"Aleno,tě seš slepicé!",zakřičela dívka s plackou a k druhé podotkla:"Alena je normální kráva,já na ni v sobotě čekala jak píča..."

"Holky,pojdte dovnitř,Roman vám něco ukáže!"

"Ten tak,dyť je to ještě paníc!"

"A ty seš ještě panna!",opáčil zevnitř paníc.

"No tos uhád!",odvětila panna s plackou a odfoukla ofinu...

KONTAKTY III

Holčička sotva dosáhla na zvonek,a to ke všemu balancovala na kbelíčku obráceném dnem vzhůru.Zvonil trochu kolísavě.

Chlapeček vyhlédl z okna:

"Co chceš!"

"Pojď si hrát."

"Ukrad'sem ti lopatku!"

"To nevadí,já mám jinou" a zvedla nad hlavu novou,červenou".

"A rozšlapal jsem ti bábovičky!"

"Pojď si hrát."

"Budu ti sypat písek na hlavu!"

"To nevadí.Pojď si hrát."

Chlapeček už si na další zlo nemohl vzpomenout a tak na ni alespoň vyplázl jazyk a zabouchl za sebou okno.Holčička posmutněla.Zvedla kbelíček,uložila do něho lopatičku a chtěla už jít,když se zpoza rohu vyřítíl chlapeček,po indiánsku křičel,klusal na koni a nad hlavou mával kradenou lopatkou jako tomahavkem.Zlověstně koulel očima.Radostně poskočila a začala před ním utíkat z pískoviště.

KONTAKTY IV

Muž klesl za stůl a popadl lžici. Knedlíky byly švestkové a mocně se z nich kouřilo. Žena před něho položila misku se smetanou a zeptala se:

"Tak co v práci?"

Muž byl unavený.

"Co?", ani nezvedl oči.

"Ale nic, prosím tě." Hrncel třískl o dřez trochu hlasitěji.

Muž sebou trhl:

"Můžeš mě nechat v klidu najíst?!"

Žena se otočila a oči ji už blýskaly:

"Jen si posluž. Na mě můžeš řvát!"

"Kdo tady řve!!!", zařval muž a praštil do stolu.

KONTAKTY V

Dva vojáci stáli na kraji lesa, sněžilo, foukal vítr. Stáli v závětří, ale mráz byl pořádný. Kopce kolem byly rovnoměrně pokryté hladkou vrstvou sněhu a budily hřejivou představivost.

"Taková cikánka, pěkně umytá, na bílém prostěradle..."

"Já bych bral i veverku."

KONTAKTY VI

Záchodky jsou až na rohu nádražní budovy, dál pokračuje jen kovové zábradlí a na něm sedí dva výrostci. Míjí je vysoká blondýna. Krásná. "Tu bych dostal", utrousil jeden, když si byl jist, že dveře záchodku už za sebou zavřela. Odpověď zoufale daleko.

KONTAKTY VII

A proč ti vadí, že jsem ti byla nevěrná? Ke všemu jsem se ti přiznala a... "napíla se vína, kolem hučel lokál." ...a ostatně, ty jsi mi taky nevěrný. "Měla opilé, zastřelé oči. On: "Jenže u mě to jsou holky, který neznáš. Ale ty ses vyspala s mým kamarádem..." "Prohrábl si vlasy, "A to je rozdíl."

KONTAKTY VIII

Starý pán seděl u okénka a pozoroval krajinu za ním ubíhající. Stařenka vedle něho natáhla ruku mezi jeho tvář a sklo a lekla se:

"Vždyť je tu průvan. Nastydneš!"

"Ale nenastydnu", dál se díval z okna.

"Vezmi si šálu, dyť bys nastydl". Paní vstala a opatrně balancujíc v rozkývaném vagónu natahovala ruce k věšáku. Visela tam károvaná mohérová šála. Navlékla ji staříkovi na krk, široké konce přeložila křížem přes sebe a uhladila mu je na hrudi. Těžce dosedla.

"Už je to lepší?"

"Furt se staráš!", zahudroval ten pán, ale nemračil se.

Pozoroval ubíhající krajinu. Jejich suché ruce se dotýkaly.

"Vždyť bys nastydl, táto."

KONTAKTY IX

Je mnoho věcí na zemi, které bych ve svém životě chtěl poznat však nejraději mám chození, s tebou Máno, to musím doznat.

Ač mluvím vsedními slovy, ta slova přímo z srdce trysknou nevyměnil bych za napínavé lovy, když mé ruce tvé ruce tisknou.

Rád bych žil s tebou celý život, bydlel bych s tebou třeba v kbelíku chtěl bych být našeho života pilot, to ti slibuje Franta Mejdlík.

KUPTE SI RADĚJI PSA

Věřte nebo nevěřte, ale to, co vám teď budu vyprávět jsem opravdu slyšel minulý měsíc na stanici Hvězda. A jak jsem koupil, tak prodávám! Šlo o vysílání o zemích našich přátel a o trpaslíky. O ty sádrové. Tragickým hlasem začala hlasatelka štkát nad hrozivým zjištěním, že v celém Německu v poslední době téměř vymizeli ze zahrádek trpaslíci. To prý výtvarní umělci je odsoudili na smrt. Že prý jsou to kýče. Už jsem se chtěl rozplakat jako želva spolu s hlasatelkou, když tu její vzdorný hlas pevně oznamoval, že navzdory všemu příkoří mají trpaslíci tuhý život a již dnes v Německu celá další generace trpaslíků čeká na své zrození a dokonce na export do Skandinávie. Pak následovala reportáž z výrobního závodu na trpaslíky, kde tamní předák odpovídal na banální otázky typu - kolik trpaslíků vyrobí za den a podobně. Nenechte se mýlit - nejen porno, video a volvo patří do základní výbavy domácnosti Švédáka! Nabyl jsem dojmu, že trpaslík je zde nejdůležitější. Střepy z trpaslíka, spadlého ze stolu zde totiž údajně nosí štěstí. Vida, kam ten olomoucký šejdíř Plíhal chodí krást náměty na své písničky! Ale zdaleka není sám, kdo si na trpaslíkách mastí kapsu. Znal jsem kdysi jednoho spekulanta ze své rodné vísky, který kradl trpaslíky na zahrádce své staré babičky, které pak vedle dalších sádrových bytostí rozprodával po celém okolí. Pamatuji si dodnes na případ, kdy za jednoho trpaslíka získal dokonce 20TK!

Přátelé, možná mě budete mít za kulturního barbara a bezvěrce, ale já si myslím, že s tím štěstím ze střepů to nebude tak docela pravda a naopak se domnívám, že na názoru, že trpaslík není právě umělecké dílo určitě něco bude.

Proto mám pro vás jednu radu : máte-li před domem zahrádku - kupte si raději psa. Ten se vám při pádu ze stolu určitě nerozbije.

Z Á B A V N Ý H O R O S K O P - Š p a g á t

Oblíbený nerost : ledvinový a žlučníkový, dioptrické sklo

Znamení špagátu označuje odrůdu, či spíše pavětev, jež sdružuje ty vojáky, kteří by pro svou fyzickou nebo psychickou méněcennost nebyli schopni vydržet dvou letou službu. Poznáte je podle bledých tváří, křivých vyhublých nebo naopak přeteklých postav. Jejich tupé pohledy naznačují, že mají za sebou čtyř. až pětileté léčení, které jim mělo dát základy pro to, aby mohli vůbec v armádě být použiti. Pro jejich nevyzpytatelnost je i jejich uniforma označena zlatými knoflíky a zlatými pásy na ramenou, aby byli rychle identifikovatelní. Bývají zručnými písaři a skladníky, pro boj se však nehodí.

Nejspolehlivější z nich přecházejí do znamení, o němž si povíme příště a jež náš cyklus horoskopů uzavře.